

Nova economia municipal

El nostre país, en entrar a l'etapa democràtica, presentava un notable dèficit s'infraestructures i serveis en general. Els serveis socials eren pràcticament inexistent, els d'atenció als joves i infants, precaris. Per altra banda moltes instal·lacions estaven obsoletes i eren importants els dèficits en matèria viària, de sanejament...

Tots els ajuntaments i la resta d'administracions varen fer un esforç notable per posar al dia el país en tots aquests aspectes. Generalment la càrrega impositiva va augmentar i també es va recórrer a l'endeutament (en molts ajuntaments, inexistent en l'etapa anterior).

Tota aquesta "moguda" va comportar una actualització d'aquesta situació i una notable millora de tota mena de serveis. Entre tots ens vàrem inventar allò de l'estat del benestar.

Però lligat a aquest canvi també es va produir un notabilíssim endeutament de les hisendes municipals i de la resta d'administracions. I en aquests moments els números han dit prou.

No es pot elevar la pressió fiscal perquè tothom va just i en canvi els interessos se'ns mengen. Solució: gastar menys i mirar molt i molt bé per allà on passen. Alentir la fúria inversora passada i entrar en una política de contenció. Pagar (mal que sigui parcialment) alguns serveis abans gratuïts i haver de dir que no a moltes despeses no imprescindibles.

És bo que els ciutadans prenguin consciència d'aquesta nova etapa i s'hi amotllin. Les administracions no seran d'ací endavant aquelles mamelles inacabables d'on sortien tota mena de subvencions. El que abans hem gastat de més ara ho hem d'estalviar entre tots, i d'això n'hem de ser conscients

Joan Corominola i Vila

Regidor d'Hisenda i Règim interior
Ajuntament d'Olot

El referèndum de Sant Pere Màrtir

Els ciutadans o, millor dit, els propietaris de les vivendes del barri de Sant Pere Màrtir han decidit en referèndum no soterrar les línies de cablejat elèctric aprofitant les imminents obres de canalització de gas-ciutat que s'han de dur a terme. El resultat de la consulta ha estat aclaparador, un 80% dels veïns ha dit que no. El cost, finançat mitjançant contribucions especials, és d'unes 100.000 ptes per vivenda. En la discussió generada en el si del Consell de Redacció per intentar analitzar les causes d'aquest resultat, cadascú ha posat l'accent en alguna d'aquestes argumentacions:

Causes sociològiques : la població de Sant Pere Màrtir s'ha anat envellint ja que el jovent ha preferit anar a viure a altres zones de la ciutat. Aquest fet provoca pèrdua de poder adquisitiu i dificulta la comprensió de noves aportacions culturals com poden ser la reducció de l'impacte ambiental i la introducció de l'estètica com a valor afegit en el valor final dels immobles. Valors, d'altra banda, molt més arrelats en països del nostre entorn com ara França o Holanda que no pas a casa nostra. En aquest sentit, el fet de poder pintar les vivendes de diferents colors terrosos i abandonar així la uniformitat blanca de les cases també ajudaria a dinamitzar del barri.

Causes de mala gestió municipal : L'Ajuntament ha actuat poc, tard i malament en aquest barri; els veïns només en tenen notícia a l'hora de pagar els diferents tributs. Quan els drets i deures no es corresponen, la insubmissió és l'ocell que plana sobre els teulats.

Causes de falta de solidaritat : Quan els ciutadans paguem els impostos, les taxes o les contribucions especials estem complint amb un deure i alhora exercint un dret en relació a la ciutat i en relació al conjunt de ciutadans. Un dret que implica la consciència de solidaritat que hi ha darrera de cadascun d'aquests cobraments. Un dret que implica la mateixa ciutadania: el dret a sentir-nos i saber que la ciutat és nostra, col·lectiva i solidàriament nostra. Un dret que implica participar i decidir. Un dret que ens pot portar a plantejar-nos la mateixa justícia dels impostos, taxes o contribucions especials, ja que pel sol fet d'existir no vol dir que forçosament siguin en elles mateixes justes i solidàries. Un dret que implica el deure dels que governen d'explicar, educar, informar i de fer reals els somnis de qualsevol ciutadà en relació a la ciutat que desitja per a viure-hi. Un deure a saber ser solidaris en el moment d'haver de pagar quelcom en relació a aquells per qui aquests costos puguin ser una càrrega difícil de digerir : la sopa igual per a tots és una recepta que comporta guisats vomitius. Un deure que obliga a escoltar les reclamacions havent creat prèviament uns veritables canals de comunicació ciutadana. El deure d'aconseguir que tots els ciutadans disfrutem «en» i «de» la nostra ciutat.

Sigui pel que sigui, el resultat d'aquest referèndum és un pas més cap al progresiu empobriment del barri.

